VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2011. gada 7. jūnijā *

Lieta T-471/08

Ciarán Toland, ar dzīvesvietu Dublinā (Īrija), ko pārstāv A. Burke [*A. Burke*], *solicitor*, E. Regans [*E. Regan*], *SC*, un J. Ņūmens [*J. Newman*], *barrister*,

prasītājs,

ko atbalsta

Dānijas Karaliste, ko pārstāv B. Veisa Foga [*B. Weis Fogh*] un K. Vangs [*C. Vang*], pārstāvji,

Somijas Republika, ko pārstāv J. Heliskoski [*J. Heliskoski*], A. Gimareša-Purokoski [*A. Guimaraes-Purokoski*] un H. Lepo [*H. Leppo*], pārstāvji,

Zviedrijas Karaliste, ko pārstāv A. Falka [*A. Falk*], S. Johannesone [*S. Johannesson*] un K. Petkovska [*K. Petkovska*], pārstāves,

personas, kas iestājušās lietā,

* Tiesvedības valoda — angļu.

pret

Eiropas Parlamentu, ko pārstāv H. Krīks [*H. Krück*], N. Lorencs [*N. Lorenz*] un D. Mūrs [*D. Moore*], pārstāvji,

atbildētājs,

par prasību daļēji atcelt Eiropas Parlamenta 2008. gada 11. augusta Lēmumu A(2008) 10636 tiktāl, ciktāl tajā prasītājam atteikts iepazīties ar Eiropas Parlamenta Iekšējās revīzijas dienesta 2008. gada 9. janvāra ziņojumu Nr. 06/02 ar nosaukumu "Deputātu palīgu kompensāciju revīzija".

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*], tiesneši F. Deuss [*F. Dehousse*] (referents) un J. Švarcs [*J. Schwarcz*],

sekretāre K. Andova [*K. Andovà*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 7. decembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

1 Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.) nosaka EKL 255. pantā paredzēto tiesību piekļūt šo iestāžu dokumentiem principus, nosacījumus un ierobežojumus.

2 Saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. un 3. punktu:

"2. Iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt:

[..]

— pārbaužu, izmeklēšanas un revīziju mērķiem,

ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.

3. Var atteikt piekļuvi dokumentam, ko iestāde izdevusi iekšējām vajadzībām, vai iestādes saņemtam dokumentam, kurš skar jautājumu, par ko tā nav pieņēmusi lēmumu, ja iepazīšanās ar šo dokumentu var nopietni kaitēt lēmumu pieņemšanai iestādē, ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.

[..]"

Tiesvedības rašanās fakti

3 Ar 2008. gada 11. jūnija vēstuli prasītājs Siarans Tolends [*Ciarán Toland*] lūdza Parlamentam darīt viņam zināmu tā Iekšējās revīzijas dienesta 2006. gada ziņojumu, ieskaitot sešpadsmit iekšējās revīzijas ziņojumus, kas ir minēti Parlamenta 2008. gada 22. aprīļa Rezolūcijas ar konstatējumiem, kas ir Lēmuma par Eiropas Savienības 2006. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, I iedaļa — Eiropas Parlaments (OV 2009, L 88, 3. lpp.), neatņemama sastāvdaļa, 24. punktā.

4 Ar 2008. gada 23. jūnija vēstuli Parlamenta ģenerālsekretārs atļāva prasītājam piekļuvi Iekšējās revīzijas dienesta 2006. gada ziņojumam ar atsauces Nr. 07/01 un datētu 2007. gada 16. jūlijā (turpmāk tekstā — "ziņojums Nr. 07/01"), izņemot vienu šā ziņojuma punktu attiecībā uz vēl nepabeigto revīziju. 2008. gada 23. jūnija vēstulē nekas nebija minēts par sešpadsmit pārējiem iekšējās revīzijas ziņojumiem, kurus prasītājs bija pieprasījis.

5 Ar 2008. gada 19. jūlija vēstuli prasītājs iesniedza apliecinošu pieteikumu, atkārtoti lūdzot piekļūt sešpadsmit iekšējās revīzijas ziņojumiem un norādot uz savā 2008. gada 11. jūnija vēstulē izklāstīto pamatojumu un to, ka Parlamenta ģenerālsekretāra 2008. gada 23. jūnija vēstulē nebija sniegts pienācīgi motivēts objektīvs pamatojums atteikumam iepazīties ar šiem ziņojumiem. Prasītājs lūdza arī piekļuvi ziņojumā Nr. 07/01 aizēnotajam punktam.

6 Ar 2008. gada 11. augusta vēstuli (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums") Parlaments atteicās, pirmkārt, piešķirt piekļuvi ziņojuma Nr. 07/01 aizēnotajam punktam, otrkārt, piešķirt pilnīgu piekļuvi trīspadsmit no sešpadsmit iekšējās revīzijas ziņojumiem, kā arī daļēji iepazīties ar diviem citiem no šiem ziņojumiem un, treškārt, atteica piekļuvi četrpadsmitajam no šiem ziņojumiem, proti, Eiropas Parlamenta Iekšējās revīzijas dienesta 2008. gada 9. janvāra ziņojumam Nr. 06/02 ar nosaukumu "Deputātu palīgu kompensāciju revīzija" (turpmāk tekstā — "ziņojums Nr. 06/02").

7 Apstrīdētajā lēmumā Parlaments norādīja, ka ziņojuma Nr. 06/02 pirmajā daļā ir ietverta deputātu palīgu kompensāciju maksāšanas operācijām raksturīgo risku analīze, kā arī sīka spēkā esošo noteikumu un to darbības analīze, otrajā daļā - darbības plānu kopsavilkums, ko iekšējais revidents ir izstrādājis, lai uzlabotu sistēmas darbību, un tā trešajā daļā - sīks skaidrojums par šiem darbības plāniem (apstrīdētais lēmums, 2. lpp., pēdējā rindkopa).

8 Parlaments piebilda, ka ziņojums Nr. 06/02 kā pētījums par riskiem saistībā ar deputātu palīgu kompensāciju maksāšanas operācijām, ko veic Parlamenta dienesti, un kā priekšlikumu kopums attiecībā uz sistēmas uzlabošanu, ir revīzija Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma nozīmē (apstrīdētais lēmums, 2. lpp., pēdējā rindkopa, un 3. lpp. augšējā daļa).

9 Parlaments uzskatīja, ka ziņojumu Nr. 06/02, kaut arī tas tika pabeigts 2008. gada 9. janvārī, joprojām aizsargā Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzētais piekļuves tiesību izņēmums. Parlaments atsaucās uz Vispārējas tiesas 2006. gada 6. jūlija spriedumu apvienotajās lietās T-391/03 un T-70/04 *Franchet* un *Byk*/Komisija (Krājums II-2023. lpp., 120. un nākamie punkti). Tas norādīja, ka saistībā ar ziņojumā Nr. 06/02 ietvertajiem darbības plāniem ir izklāstīti principi, uz kuriem varētu balstīties Parlamenta deputātu palīgu darbības tiesiskā regulējuma pārbaudē. Turklāt šajos darbības plānos bija izklāstīti papildu pasākumi, ko Parlamenta Finanšu ģenerāldirektorāts ("ĢD") varētu turpmāk veikt, pirms izdarīti jebkādi reglamentējošo noteikumu grozījumi. Parlaments uzskata, ka tā administrācijai būtu bijis jāpiešķir saprātīgs termiņš, lai izskatītu un nekavējoties ieviestu šos ieteikumus, kā tas prasīts 86. pantā Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "Finanšu regula"). Parlaments uzskata, ka, šajā stadijā kaut vai daļēji piešķirot piekļuvi ziņojumam Nr. 06/02, varētu tikt apdraudēta tā efektīva izmantošana un līdz ar to revīzijas darbības mērķis Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma nozīmē (apstrīdētais lēmums, 3. lpp., pirmā rindkopa).

10 Turklāt Parlaments uzsvēra, ka ziņojuma Nr. 06/02 darbības plānos bija ietverti ieteikumi, kas paredzēja, lai kompetentās politiskās vienības, proti, ne tikai Parlamenta prezidijs un Parlamenta Priekšsēdētāju konference, bet arī Komisija, Padome un dalībvalstis, pieņemtu lēmumu. Parlaments norādīja, ka tā 2008. gada 22. aprīļa plenārsēdē tas, pirmkārt, iedrošināja Parlamenta prezidija darba grupu Parlamenta locekļu statusa jautājumos sniegt savus secinājumus, lai ātri un atbilstoši rīkotos saistībā ar ziņojumā Nr. 06/02 ietvertajām piezīmēm, otrkārt, aicināja nekavējoties sākt sarunas ar dalībvalstīm un Beļģijas valdību, treškārt, piešķīra pilnvaras tā ģenerālsekretāram sazināties ar Komisiju un Padomi, lai, grozot noteikumus par līgumdarbiniekiem, nodrošinātu iespēju izstrādāt jaunus noteikumus attiecībā uz deputātu palīgiem, un, visbeidzot, uzdeva savai darba grupai Parlamenta locekļu statusa, deputātu palīgu un pensiju fonda jautājumos steidzami novērtēt spēkā esošo noteikumu darbību un, ņemot vērā lietas nozīmību, izklāstīt visus ieteikumus par šo noteikumu grozījumiem,

kurus šī darba grupa uzskata par nepieciešamiem (apstrīdētais lēmums, 3. lpp., trešā rindkopa).

11 Parlaments piebilda, ka, lai gan Parlamenta prezidijs 2008. gada 9. jūlijā ir pieņēmis īstenošanas pasākumus attiecībā uz Parlamenta locekļu statusu, turpinājās jutīga un sarežģīta lēmumu pieņemšanas procedūra, kuras ietvaros ziņojums Nr. 06/02 bija nozīmīgs atsauces dokuments. Parlaments uzsvēra, ka tā locekļu rīcībā nodoto kompensāciju izlietojums ir jutīgs temats, par ko lielu interesi izrāda mediji, un ka ziņojumā Nr. 06/02 ietvertā informācija varētu tikt izmantota, lai debates par sistēmas reformu ievirzītu nevēlamā gultnē un apdraudētu ātru reformas norisi. Līdz ar to Parlaments uzskata, ka ziņojuma Nr. 06/02 nodošana atklātībā šajā stadijā nopietni kaitētu ne tikai tā lēmumu pieņemšanas procedūrai, bet "vēl vairāk", jo Parlaments nevarētu viens pats īstenot minēto reformu (apstrīdētais lēmums, 3. lpp., pēdējā rindkopa, un 4. lpp. augšējā daļa).

12 Visbeidzot Parlaments, ņemot vērā to, ka prasītāja 2008. gada 19. jūlija lūgumā nebija ietverts neviens arguments, ar ko varētu pamatot iepazīšanos ar ziņojumu Nr. 06/02, un ka šāda kaut vai daļēja nodošana atklātībā apdraudētu, no vienas puses, revīzijas mērķi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma nozīmē un, no otras puses, Parlamenta lēmumu pieņemšanas procedūru minētās regulas 4. panta 3. punkta nozīmē, nolēma noraidīt prasītāja lūgumu atļaut piekļuvi revīzijas ziņojumam (apstrīdētais lēmums, 4. lpp., otrā un trešā rindkopa).

Process un lietas dalībnieku prasījumi

13 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2008. gada 23. oktobrī, prasītājs cēla šo prasību.

14 Ar attiecīgi 2009. gada 13., 17. un 30. martā Vispārējās tiesas kancelejā iesniegtajiem dokumentiem Zviedrijas Karaliste, Somijas Republika un Dānijas Karaliste lūdza atļauju iestāties lietā, lai atbalstītu prasītāja prasījumus.

15 Ar 2009. gada 25. jūnija rīkojumu Vispārējās tiesas pirmās palātas priekšsēdētājs šos lūgumus par iestāšanos lietā apmierināja.

16 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas otrajā palātā, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta.

17 Ar attiecīgi 2009. gada 26. augustā, 9. un 11. septembrī Vispārējās tiesas kancelejā iesniegtajiem dokumentiem Zviedrijas Karaliste, Somijas Republika un Dānijas Karaliste iesniedza savus iestāšanās rakstus.

18 Parlaments un prasītājs attiecīgi 2009. gada 16. un 18. novembrī sniedza savus apsvērumus par šiem iestāšanās rakstiem.

19 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Vispārējā tiesa (otrā palāta) nolēma sākt mutvārdu procesu.

20 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un viņu atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem tika uzklausītas 2010. gada 7. decembra tiesas sēdē.

21 Prasības pieteikumā prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— apstrīdēto lēmumu atcelt tiktāl, ciktāl tajā prasītājam atteikta piekļuve ziņojumam Nr. 06/02;

— noteikt Parlamentam pienākumu atļaut prasītājam piekļuvi ziņojumam Nr. 06/02;

— piespriest Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

22 Replikā prasītājs atsauca savu lūgumu, lai Vispārējā tiesa noteiktu Parlamentam pienākumu atļaut prasītājam piekļuvi ziņojumam Nr. 06/02.

23 Ņemot vērā šo prasītāja prasījumu grozījumu, Parlamenta prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— lūgumu atcelt apstrīdēto lēmumu noraidīt kā nepamatotu;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

— nospriest, ka personas, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

24 Dānijas Karaliste, Somijas Republika un Zviedrijas Karaliste būtībā atbalsta prasītāja prasījumu atcelt apstrīdēto lēmumu.

Juridiskais pamatojums

25 Ar šo prasību papildus trīs izvirzīto prasības pamatu formulējumam, kuri formāli ir balstīti uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu un uz samērīguma principa pārkāpumu, būtībā tiek norādīts uz kļūdām tiesību piemērošanā, ko Parlaments pieļāvis, pārkāpjot, no vienas puses, Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu un, no otras puses, minētās regulas 4. panta 3. punktu, un atbilstoši šai atšķirībai pēc dažiem ievada apsvērumiem ir jāpārbauda dažādie prasītāja prasības pamati un argumenti.

Ievada apsvērumi

26 Regulas Nr. 1049/2001 mērķis, kā norādīts tās 1. pantā un 2. panta 1. un 3. punktā, ir sabiedrībai piešķirt tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem visās Savienības darbības jomās, ņemot vērā dažus tajā noteiktos izņēmumus.

27 Saskaņā ar Regulas [Nr. 1049/2001] preambulas 1. apvērumu šī regula atbilst LES 1. panta otrajā daļā, kas iekļauta ar Amsterdamas līgumu, definētajam mērķim iezīmēt jaunu posmu ciešākas Eiropas tautu savienības izveidošanā, kurā lēmumu

pieņemšana notiek cik vien iespējams atklāti un cik vien iespējams tuvinot to pilsoņiem. Tāpat Regulas Nr. 1049/2001 preambulas 2. apsvērumā ir atgādināts, ka sabiedrības tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem ir saistītas ar šo iestāžu demokrātisko raksturu.

28 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru izņēmumi attiecībā uz piekļuvi dokumentiem ir jāinterpretē un jāpiemēro šauri — tādā veidā, lai neradītu šķēršļus vispārējā principa, saskaņā ar kuru sabiedrībai ir jāsaņem visplašākā iespējamā piekļuve iestāžu rīcībā esošajiem dokumentiem, piemērošanai (skat. Tiesas 2007. gada 18. decembra spriedumu lietā C-64/05 P Zviedrija/Komisija, Krājums, I-11389. lpp., 66. punkts, un 2008. gada 1. jūlija spriedumu apvienotajās lietās C-39/05 P un C-52/05 P Zviedrija un *Turco*/Padome, Krājums, I-4723. lpp., 36. punkts; iepriekš 9. punktā minēto spriedumu apvienotajās lietās *Franchet* un *Byk*/Komisija, 84. punkts). Savukārt samērīguma princips prasa, lai atkāpes nepārsniedz ierobežojumus, kas ir piemēroti un vajadzīgi vēlamā mērķa sasniegšanai (šajā ziņā skat. Tiesas 2001. gada 6. decembra spriedumu lietā C-353/99 P Padome/*Hautala*, *Recueil*, I-9565. lpp., 28. punkts).

29 Turklāt pārbaudei, kas ir jāveic, lai izskatītu pieteikumu par piekļuvi dokumentiem, ir jābūt konkrētai. Faktiski, no vienas puses, vienīgais apstāklis, ka dokuments attiecas uz interesēm, kuras aizsargā izņēmums, nav pietiekams, lai pamatotu šī izņēmuma piemērošanu (pēc analoģijas skat. Vispārējās tiesas 2000. gada 13. septembra spriedumu lietā T-20/99 *Denkavit Nederland*/Komisija, *Recueil*, I-3011. lpp., 45. punkts). Šāda piemērošana principā var būt pamatota tikai gadījumā, ja iestāde ir iepriekš izvērtējusi, pirmkārt, vai piekļuve dokumentam konkrēti un tieši kaitētu aizsargātajām interesēm un, otrkārt, vai Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. un 3. punktā paredzētajos gadījumos nepastāv sevišķas sabiedrības intereses, ar ko pamato pieprasīto dokumentu nodošanu atklātībā (šajā ziņā pēc analoģijas skat. Vispārējās tiesas 2010. gada 19. janvāra spriedumu apvienotajās lietās T-355/04 un T-446/04 *Co-Frutta*/Komisija, Krājums, II-1. lpp., 123. punkts). No otras puses, aizsargāto interešu aizskāruma riskam ir jābūt saprātīgi paredzamam, nevis tīri hipotētiskam (pēc analoģijas skat. Vispārējās tiesas 2002. gada 7. februāra spriedumu lietā T-211/00 *Kuijer*/Padome, *Recueil*, II-485. lpp., 56. punkts). Šai pārbaudei ir jāizriet no lēmuma motīviem (skat.

Vispārējās tiesas 2005. gada 13. aprīļa spriedumu lietā T-2/03 *Verein für Konsumenteninformation*/Komisija, Krājums, II-1121. lpp., 69. punkts, un iepriekš 9. punktā minēto spriedumu apvienotajās lietās *Franchet* un *Byk*/Komisija, 115. punkts).

30 Ir nepieciešama arī konkrēta un individuāla katra dokumenta pārbaude, jo pat gadījumā, ja ir skaidrs, ka piekļuves pieteikums ir saistīts ar dokumentiem, uz kuriem attiecas izņēmums, tikai veicot šādu pārbaudi, iestādes var novērtēt iespēju pieprasītājam piešķirt daļēju piekļuvi atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktam (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2000. gada 12. oktobra spriedumu lietā T-123/99 *JT's Corporation*/Komisija, *Recueil*, II-3269. lpp., 46. punkts, un iepriekš 9. punktā minēto spriedumu apvienotajās lietās *Franchet* un *Byk*/Komisija, 117. punkts).

31 Šī prasība ir jāizskata, ņemot vērā minētos principus.

Par Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

32 Prasītājs, kuru atbalsta personas, kas iestājušās lietā, uzsver, ka Parlaments šajā lietā ir kļūdaini atsaucies uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu, kas attiecas uz revīzijas darbību mērķu aizsardzību.

33 Tā kā revīzija tika pabeigta 2008. gada 9. janvārī, vairs nebūtu nekāda pamata 2008. gada augustā liegt iepazīties ar to, kas nekādi nevarētu ietekmēt tā sekmīgu pabeigšanu. Attiecībā uz apgalvojumu, ka šāda nodošana atklātībā būtu apdraudējusi "revīzijas darbības mērķus" tā, ka tā būtu liegusi administrācijai saprātīgu termiņu, lai pārbaudītu un ieviestu ziņojumā Nr. 06/02 ieteiktos aizsardzības pasākumus, prasītājs uzsver, ka šajā lietā situācija atšķīrās no tās, kas aplūkota iepriekš 9. punktā minētajā spriedumā apvienotajās lietās *Franchet* un *Byk*/Komisija. Faktiski šajā lietā apstrīdētajā lēmumā nebija norādīts nekāds termiņš, pēc kura būtu bijis iespējams iepazīties ar ziņojumu Nr. 06/02. Šajā lēmumā bija norādīts, ka paredzētā reforma pēc sava veida skāra normatīvos noteikumus un attiecās uz likumdošanu, un tajā nebija minēta kāda cita izmeklēšana vai pārbaude, kuras pabeigšanu varētu ietekmēt iepazīšanās ar ziņojumu Nr. 06/02. Tādējādi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzētā izņēmuma piemērošanas nosacījumi par kaitējumu revīzijas darbības mērķu sasniegšanai neesot izpildīti.

34 Attiecībā uz apstrīdētā lēmuma pamatojumu prasītājs uzsver, ka šis lēmums nedod atbildi uz jautājumu par to, kā piekļuve ziņojumam Nr. 06/02 varētu konkrēti un faktiski kaitēt ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu aizsargātajām interesēm. Turklāt šajā lēmumā neesot ticis pārbaudīts, vai pastāv sevišķas sabiedrības intereses, kas pamato ziņojuma Nr. 06/02 nodošanu atklātībā, lai gan ir iespējams kaitējums revīzijas darbības mērķu sasniegšanai. Minētajā lēmumā šāda pārbaude neesot bijusi ietverta, tādēļ ar to turklāt ir pārkāpts samērīguma princips.

35 Tomēr saskaņā ar prasītāja apgalvojumu sevišķas sabiedrības intereses skaidri pastāv, ja sabiedrībai ir interese iepazīties ar revīzijas ziņojumu, kā rezultātā tā var uzzināt, kā tiek izmantota ievērojama daļa publiskā finansējuma, kas piešķirts Parlamenta darbībai.

36 Parlaments uzsver, ka iepriekš 9. punktā minētajā spriedumā apvienotajās lietās *Franchet* un *Byk*/Komisija ir atzīta saprātīga termiņa likumība, lai attiecīgā termiņā

administrācija varētu lemt, kādi pasākumi ir jāveic, pamatojoties uz ziņojumā ietverto informāciju. Tomēr šajā lietā jānorāda, ka, pieņemot apstrīdēto lēmumu, Parlamentam bija doti nepilni septiņi mēneši, kas noteikti būtu saprātīgs termiņš, lai lemtu par šiem pasākumiem, ņemot vērā to, ka iepriekš 9. punktā minētajā spriedumā apvienotajās lietās *Franchet* un *Byk*/Komisija ir atzīti ilgāki termiņi.

37 Parlaments uzsver, ka tas, vai termiņš ir saprātīgs, ir jānovērtē apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī un ka tam nav juridiska pienākuma šajā lēmumā norādīt, kurā brīdī nākotnē šis termiņš izbeigsies. Būtu kļūdaini tam pārmest, ka tas šo informāciju nav sniedzis.

38 Attiecībā uz apgalvojumu, saskaņā ar kuru apstrīdētajā lēmumā neesot atsauces uz kādu citu izmeklēšanu vai pārbaudi, kas vēl norisinās, apstrīdētais lēmums esot jāsaprot tā, ka, tajā minot ziņojumu Nr. 06/02, kurā būtu ietverti darbības plāni, kuros "ir izklāstīti papildu pasākumi, ko Finanšu ĢD jau varētu būt veicis, pirms izdarīti jebkādi reglamentējošo noteikumu grozījumi", šā lēmuma kontekstā acīmredzami nozīmētu ne tikai reformas, kas attiecas uz likumdošanu, bet arī pārbaudes un izmeklēšanas. Turklāt 2008. gada augustā notika administratīvas kontroles attiecībā uz dažiem deputātiem samaksāto deputātu palīgu kompensāciju summu izlietojumu un ziņojuma Nr. 06/02 nodošana atklātībā būtu varējusi tām kaitēt. Tas, starp citu, bija vispārzināms, un prasītājs to apzinājās.

39 Parlaments iebilst pret to, ka apstrīdētais lēmums nav bijis pietiekami pamatots vai nu attiecībā uz iespējamu risku, ka tiktu kaitēta revīzijas darbību mērķu aizsardzība, vai attiecībā uz to, ka dokumentu nodošanai atklātībā trūkst sevišķu sabiedrības interešu.

40 Attiecībā uz argumentu, kas balstīts uz apgalvojumu, ka ir pārkāpts samērīguma princips, Parlaments uzsver, ka neatkarīgi no tā, ka šis arguments būtībā ir vien citu prasītāja argumentu atkārtojums, šajā lietā izspriežamais jautājums nekādi nav saistīts ar samērīguma pārbaudi, bet gan ar dokumenta aizsardzību saistīto sabiedrības interešu un ar tā izplatīšanu skarto sabiedrības interešu novērtēšanu.

41 Visbeidzot attiecībā uz argumentu par to, ka pārskatāmība varētu būt sevišķās sabiedrības interesēs, ar ko dokumenta nodošana atklātībā būtu pamatota, citādi uz to attiecas Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. vai 3. punktā ietvertais izņēmums, jānorāda, ka ar šo apgalvojumu esot pārprasta minētās regulas loģika.

Vispārējās tiesas vērtējums

42 Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešais ievilkums atļauj atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt pārbaužu, izmeklēšanas un revīzijas mērķiem, ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.

43 Iepriekš 9. punktā minētajā spriedumā apvienotajās lietās *Franchet* un *Byk*/Komisija (109. punkts) Vispārējā tiesa nosprieda, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešais ievilkums ir interpretējams tā, ka šī norma, kuras mērķis ir aizsargāt pārbaudes, izmeklēšanas un revīzijas darbību mērķus, ir piemērojama tikai tad, ja attiecīgo dokumentu nodošana atklātībā varētu apdraudēt šo darbību pabeigšanu.

44 Protams, uz dažādiem izmeklēšanas vai pārbaudes aktiem joprojām var attiekties izņēmums saistībā ar pārbaudes, izmeklēšanas un revīzijas darbību aizsardzību, ja izmeklēšanas vai pārbaudes darbības turpinās, pat ja konkrēta izmeklēšana vai pārbaude, kurā ir sagatavots ziņojums, attiecībā uz kuru ir lūgta piekļuve, ir pabeigta (skat. iepriekš 9. punktā minēto spriedumu apvienotajās lietās *Franchet* un *Byk*/Komisija, 110. punkts).

45 Tomēr, ja atzītu, ka uz dažādiem dokumentiem, kas ir saistīti ar pārbaudes, izmeklēšanas un revīzijas darbībām, attiecas Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzētais izņēmums, jo turpmākās šo procedūru rezultātā veicamās darbības nav pabeigtas, piekļuve minētajiem dokumentiem tiktu pakļauta nejaušam, sagaidāmam un, iespējams, attālam notikumam, kas ir atkarīgs no dažādu iestāžu tūlītējas rīcības un rūpības. Šāds risinājums būtu pretrunā mērķim garantēt sabiedrībai iespēju iepazīties ar iestāžu dokumentiem attiecībā uz iespējamiem pārkāpumiem, kas izdarīti finanšu interešu pārvaldības jomā, lai nodrošinātu pilsoņiem iespēju efektīvāk kontrolēt publiskās varas īstenošanas likumību (skat. iepriekš 9. punktā minēto spriedumu apvienotajās lietās *Franchet* un *Byk*/Komisija, 111. un 112. punkts).

46 Līdz ar to ir jāpārbauda, vai šajā lietā aplūkoto attiecīgo lēmumu pieņemšanas brīdī vēl joprojām notika pārbaudes un izmeklēšanas darbības, kuras varētu apdraudēt pieprasīto dokumentu nodošana atklātībā, un vai šīs darbības tika veiktas atbilstošā termiņā (skat. iepriekš 9. punktā minēto spriedumu apvienotajās lietās *Franchet* un *Byk*/Komisija, 113. punkts).

47 No šiem apgalvojumiem izriet, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzētais izņēmums var tikt atzīts par piemērojamu attiecībā uz revīzijas ziņojumu, kura nodošana atklātībā apdraudētu pārbaužu vai izmeklēšanas darbības, kas saprātīgā termiņā turpinātos, pamatojoties uz tā saturu.

48 Šajā lietā apstrīdētā lēmuma 3. lappuses pirmajā rindkopā minētais Parlamenta atteikums piekļūt ziņojumam Nr. 06/02, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu, atsaucoties uz iepriekš 9. punktā minēto spriedumu apvienotajās lietās *Franchet* un *Byk*/Komisija, ir balstīts uz apsvērumu, ka "administrācijai [Parlamentam] ir jāpiešķir saprātīgs termiņš, lai izskatītu un nekavējoties ieviestu [šajā ziņojumā Nr. 06/02 ietvertos], kā arī kā atbilstīgi Finanšu regulas 86. panta prasībām atbilstošos ieteikumus".

49 Saskaņā ar apstrīdētā lēmuma to pašu rindkopu, "šajā stadijā kaut vai daļēji piešķirot piekļuvi [ziņojumam Nr. 06/02], varētu tikt apdraudēta šā ziņojuma efektīva izmantošana un līdz ar to — "revīzijas mērķis"". Apstrīdētā lēmuma 4. lappuses pirmajā un otrajā rindkopā Parlaments šoreiz apstiprinoši secina, ka šajā stadijā kaut vai daļējas piekļuves piešķiršana "apdraudētu [ziņojuma Nr. 06/02] satura efektīvu izmantošanu vai "kaitētu revīzijas mērķa sasniegšanai".

50 No šiem apgalvojumiem izriet, ka Parlaments, pamatojoties uz iepriekš 9. punktā minēto spriedumu apvienotajās lietās *Franchet* un *Byk*/Komisija, uzskata, ka iepazīšanās ar ziņojumu Nr. 06/02 apstrīdētā lēmuma pieņemšanas laikā būtu bijusi pāragra, lai ļautu tam sekmīgi veikt šajā ziņojumā paredzētos neatliekamos pasākumus, pirms izdarīti jebkādi normatīvo noteikumu un/vai ar likumdošanu saistīti grozījumi attiecībā uz deputātu palīgu kompensācijām.

51 Tomēr apstrīdētajā lēmumā nav nevienas atsauces uz kādu konkrētu pārbaudes vai izmeklēšanas procedūru vai uz citām administratīvām kontrolēm, kas būtu norisinājušās šā lēmuma pieņemšanas laikā un ar ko tiktu īstenoti ziņojumā Nr. 06/02 minētie neatliekamie pasākumi.

52 Turklāt apstrīdētais lēmums tā daļā attiecībā uz noraidījumu lūgumam piešķirt piekļuvi ziņojumam Nr. 06/02 aprobežojas vienīgi ar abstrakti minētu atsauci uz nepieciešamību dot administrācijai saprātīgu termiņu, lai nekavējoties ieviestu šajā ziņojumā ietvertos ieteikumus, un ar to, ka tajā ir minētas dažādas iniciatīvas, kas vērstas uz deputātu palīgu darbību reglamentējošo noteikumu un/vai ar likumdošanu saistītā regulējuma reformu.

53 Saistībā ar to atsauce uz šīm dažādajām iniciatīvām, kas vērstas uz deputātu palīgu darbības regulējuma reformu, attiecas uz ne tik daudz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzēto izņēmumu saistībā ar pārbaudes, izmeklēšanas un revīzijas darbību mērķa aizsardzību, cik gan šīs pašas regulas 4. panta 3. punktā paredzēto izņēmumu attiecībā uz šīs iestādes lēmumu pieņemšanas procedūras aizsardzību. Turklāt tieši šajā ziņā apstrīdētā lēmuma 4. lappuses augšējā daļā Parlaments norāda, ka "ziņojuma [Nr. 06/02] nodošana atklātībā šajā stadijā nopietni kaitētu Eiropas Parlamenta lēmumu pieņemšanas procedūrai".

54 Apstrīdētajā lēmumā vienīgā atsauce uz konkrētu pārbaudes gadījumu ir ietverta šā lēmuma daļā, ar kuru tiek noraidīts lūgums atļaut piekļuvi ne tikai ziņojumam Nr. 06/02, bet arī citu revīzijas ziņojumu konkrētām aizēnotām [teksta] daļām, sniedzot pamatojumu, ka, piekļūstot šīm [teksta] daļām, atklātībā nonāktu informācija par atsevišķu iespējamas krāpšanas gadījumu, kura esamību patlaban pārbauda Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*). Atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumu, ko tā uzdeva tiesas sēdē, Parlaments tomēr norādīja, ka ziņojumā Nr. 06/02 attiecībā uz to nebija ietverta nekāda informācija par personām, kas ļautu identificēt atsevišķus gadījumus.

55 Tiesas sēdē Parlaments apgalvoja, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanas laikā norisinājās pārbaudes un izmeklēšanas, un citas administratīvās kontroles procedūras uz ziņojuma Nr. 06/02 pamata. Tomēr, kā norādīts iepriekš 51. punktā, minētajā lēmumā nebija nevienas atsauces uz kādu šāda veida procedūru. Rezultātā šajā lēmumā, kurā nav minētas šīs nosauktās procedūras, vēl jo mazāk ir sniegts pamatojums attiecībā uz to, vai tā īstenošanas termiņš — 2008. gada augusts — būtu uzskatāms par

saprātīgu un vai iepazīšanās ar ziņojumu Nr. 06/02 būtu ietekmējusi it īpaši to sekmīgu pabeigšanu.

56 Tiesas sēdē Parlaments arī atsaucās uz argumentu, saskaņā ar kuru iepazīšanās ar ziņojumu Nr. 06/02 būtu bijusi pretrunā šā dokumenta veidam. Tas ir iekšējs dokuments, kas ir izstrādāts saistībā ar Finanšu regulu, nevis dokuments, ko paredzēts nodot atklātībā, piemēram, Eiropas Savienības Revīzijas palātas ziņojums par budžeta izpildi, kuru katru gadu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Parlaments apgalvo, ka šāda veida iekšēja dokumenta nodošana atklātībā varētu radīt risku, ka iestāžu iekšējie revidenti tiktu ierobežoti, sniedzot savas piezīmes, tādējādi mazinātos attiecīgās iestādes darbības uzlabošanai veikto iekšējo revīziju lietderība.

57 Uzreiz ir jānorāda uz to, ka apstrīdētajā lēmumā šis pamatojums nav ietverts. Patiešām, minētā lēmuma 2. un 3. lappusē Parlaments ir citējis Finanšu regulas 86. panta 1. punkta pirmo daļu, kurā ir minēts, ka iekšējais revidents konsultē iestādi jautājumos par risku pārvaldīšanu. Tomēr, balstoties uz šiem citātiem, no kuriem viens ir ietverts citā apstrīdētā lēmuma daļā, kura nav tā, kurā izskatīts lūgums atļaut piekļuvi ziņojumam Nr. 06/02, tas nav minējis nevienu salīdzināmu apsvērumu, ko tas tiesas sēdē bija izvirzījis pirmo reizi. Turklāt šajā lietā konstatētais fakts, ka Parlaments ir atļāvis vismaz daļēju piekļuvi piecpadsmit no sešpadsmit iekšējās revīzijas ziņojumiem, kas minēti lūgumā atļaut piekļuvi, liecina par to, ka Parlamenta lēmumu piešķirt piekļuvi vai noraidīt lūgumu piešķirt to nosaka ne tik daudz šo revīzijas ziņojumu kā iekšēja dokumenta veids, bet gan — šo ziņojumu temats un saturs.

58 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāuzskata, ka Parlaments apstrīdētajā lēmumā nav sniedzis tiesībām atbilstošu pietiekamu pamatojumu tam, ka iepazīšanās ar ziņojumu Nr. 06/02 varētu kaitēt revīzijas darbību mērķu aizsardzībai. Līdz ar to, tā kā nav jāpārbauda jautājums par to, vai pastāv sevišķas sabiedrības intereses saistībā ar tā nodošanu atklātībā, ir jāsecina, ka apstrīdētais lēmums, ar ko, balstoties uz Regulas

Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu, ir noraidīts lūgums piekļūt ziņojumam Nr. 06/02, ir nepamatots.

Par Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

59 Prasītājs, ko atbalsta personas, kas iestājušās lietā, uzsver, ka Parlaments šajā lietā ir nepamatoti atsaucies uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punktā paredzēto piekļuves tiesību izņēmumu saistībā ar iestādes lēmumu pieņemšanas procedūras aizsardzību.

60 Faktiski apstrīdētā lēmuma pamatojums, kas, no vienas puses, ir balstīts uz to, ka Parlamenta deputātu palīgu kompensācijas, ko Parlamenta locekļi ir izlietojuši, būtu jutīgs temats, par ko lielu interesi izrāda mediji, un, no otras puses, — ka iepazīšanās ar ziņojumu Nr. 06/02 varētu lēmumu pieņemšanas procedūru ievirzīt nevēlamā gultnē, esot vairāk gan politisks, nevis juridisks apgalvojums, kas turklāt balstīts uz pieņēmumu, ka pārskatāmība un sabiedrības informēšana esot pretrunā sekmīgai darbībai reglamentējošajā un likumdošanas jomā. Tādējādi ar apstrīdēto lēmumu tiek apšaubīts pārskatāmības pamatprincips.

61 Prasītājs atzīmē, ka apstrīdētajā lēmumā Parlaments nemaz nav ņēmis vērā sevišķas sabiedrības intereses būt informētai. Tomēr drīzāk esot jāievēro tas, ka sabiedrības informēšana nevar traucēt demokrātiskas iestādes lēmumu pieņemšanas procesu reglamentējošajā un likumdošanas jomā. Sevišķas sabiedrības intereses saistībā ar

dokumenta nodošanu atklātībā būtu svarīgākas nekā, starp citu hipotētisks, uzdevums novērst to, ka minētā nodošana atklātībā kropļotu sabiedrības diskusijas. Apstrīdētajā lēmumā neesot ietverts atbilstoša veida pamatojums, lai šajā lietā noteiktu izņēmumu attiecībā uz pārskatāmības principu.

62 Prasītājs uzsver, ka Regulā Nr. 1049/2001 īpaša nozīme ir pievērsta pārskatāmībai attiecībā uz dokumentiem un informāciju saistībā ar likumdošanas darbību, bet uz to nevar atsaukties, lai attaisnotu pārskatāmības pienākuma neievērošanu citās Parlamenta darbības jomās, galvenokārt, tā administratīvo darbību jomā. Pārskatāmība attiecas ne tikai uz likumdošanas jomu, bet arī uz iestādes izpildu funkcijām administratīvajās daļās, kas nav saistītas ar likumdošanu un iestādes iekšējām funkcijām.

63 Parlamenta mēģinājums ierobežot pārskatāmības principu kā sevišķas sabiedrības intereses likumdošanas procedūrā pēc tam, kad šāda veida projekts ticis publicēts, liecina par šauru un neprecīzu šīs lietas un Regulas Nr. 1049/2001 pamatprincipu skatījumu. Parlaments kļūdaini noliedza, ka ziņojumā Nr. 06/02 ir izklāstīti principi, pamatojoties uz kuriem varētu īstenot juridiska satvara reformu, un mākslīgi nošķīra likumdošanas procedūru no starpiestāžu apspriedēm, kas parasti notiek, pirms Komisija iesniedz formālu tiesību akta projektu.

64 Pat ja tiktu pieņemts, ka iepriekš 28. punktā minētais spriedums apvienotajās lietās Zviedrija un *Turco*/Padome attiektos uz vienīgi uz tādām likumdošanas jomā sevišķām interesēm kā pārskatāmība, prasītājs uzskata, ka sevišķas sabiedrības intereses saistībā ar pārskatāmību prasot vienādas piekļuves tiesības attiecībā uz jautājumiem par publiskā sektora finanšu pārvaldību, kā tas ir šajā lietā.

65 Saistībā ar prasītāja izdarīto atsauci uz iepriekš 28. punktā minēto spriedumu apvienotajās lietās Zviedrija un *Turco*/Padome Parlaments uzsver, ka ziņojums Nr. 06/02 esot iekšējās revīzijas dokuments, kas ir izstrādāts saistībā ar Finanšu regulu, nevis ārējās revīzijas ziņojums, ne arī juridisks paziņojums. Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas laikā nenorisinājās neviena likumdošanas procedūra, un tādēļ neesot iespējams šajā lietā prasīt lielāku pārskatāmību, ko garantētu Regulas Nr. 1049/2001 12. panta 2. punkts. Iepriekš 28. punktā minētajā spriedumā apvienotajās lietās Zviedrija un *Turco*/Padome izklāstītos principus, ievērojot lūgumu piekļūt juridiskam paziņojumam, kas formulēts saistībā ar likumdošanu, būtībā nevar transponēt šajā lietā, kas attiecas uz iekšējās revīzijas ziņojumu, kurš nav izstrādāts likumdošanas procedūrā.

66 Parlaments uzsver, ka gadījumā, ja ar apstrīdēto lēmumu ziņojums Nr. 06/02 tiek kvalificēts kā "svarīgs atsauces dokuments", tas norāda uz "delikātu un sarežģītu lēmuma pieņemšanas procedūru", kas norisinājās iepriekš, nevis uz tajā laikā neesošu likumdošanas procedūru. Tādējādi prasītājs neesot identificējis nevienu no sevišķām sabiedrības interesēm saistībā ar dokumenta nodošanu atklātībā. Vienīgais, ko prasītājs saistībā ar šīm interesēm prasa, ir tas, lai tās attiektos uz likumdošanas dokumentiem, bet to nevar piemērot attiecībā uz iekšējās revīzijas ziņojumu.

67 Tādējādi prasītājs ziņojumu Nr. 06/02 kļūdaini uzskata par "tiesību akta priekšlikuma" veidu, ko pienāktos pārbaudīt saskaņā ar iepriekš 28. punktā minētajā spriedumā apvienotajās lietās Zviedrija un *Turco*/Padome sniegto pamatojumu. Līdz ar to visi argumenti attiecībā uz nepieciešamību, lai pilsoņi, balstoties uz minēto spriedumu, piedalītos šā ziņojuma satura plašā apspriešanā, ir nepamatoti.

68 Apstrīdētajā lēmumā kategoriski un nepamatoti neesot minēta konfidencialitātes ievērošanas vajadzība, bet gluži pretēji — tajā ir aprakstītas daudzas tajā laikā sāktas iniciatīvas un delikātas un sarežģītas lēmumu pieņemšanas procedūras, kas joprojām norisinājās šā lēmuma pieņemšanas laikā. Turklāt visi iepriekšējie reformas mēģinājumi šajā jomā cieta neveiksmi un situācija 2008. gadā esot bijusi vēl neskaidrāka gan

attiecībā uz reformas principu, gan uz konkrētiem noteikumiem. Saistībā ar šo varētu būt pamatotas bažas par to, ka reformas process vēlreiz ciestu neveiksmi, ja ziņojums Nr. 06/02 tiktu nodots atklātībā. Faktiski šī nodošana atklātībā ļautu izmantot dažus šajā ziņojumā minētos faktus, lai izgāztu apspriešanu un kavētu reformas ātrumu. Turklāt Parlaments 2008. gada jūlijā pieņēma pārejas un steidzamus pasākumus, kas bija paredzēti novērst neveiksmīgas reformas veikšanas risku. Līdz ar to prasītājs kļūdaini apgalvo, ka Parlaments, lai uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pamata noraidītu lūgumu atļaut piekļuvi dokumentam, maldīgi atsaucas uz notiekošo lēmumu pieņemšanas procedūru.

Vispārējās tiesas vērtējums

69 Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmajā daļā ir noteikts, ka "var atteikt piekļuvi dokumentam, ko iestāde izdevusi iekšējām vajadzībām, vai iestādes saņemtam dokumentam, kurš skar jautājumu, par ko tā nav pieņēmusi lēmumu, ja iepazīšanās ar šo dokumentu var nopietni kaitēt lēmumu pieņemšanai iestādē, ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm".

70 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šā izņēmuma piemērošanai ir jāpierāda, ka iespēja piekļūt dokumentam, ko iestāde izdevusi iekšējām vajadzībām, šajā gadījumā varēja konkrēti un faktiski apdraudēt iestādes lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību un ka šā kaitējuma risks bija saprātīgi paredzams, nevis tīri hipotētisks (papildus iepriekš 29. un 30. punktā minētajai judikatūrai šajā ziņā skat. arī Vispārējās tiesas 2008. gada 18. decembra spriedumu lietā T-144/05 *Muñiz*/Komisija, Krājumā nav publicēts, 74. punkts).

71 Turklāt lēmumu pieņemšanas procesa kaitējumam ir jābūt nopietnam, lai uz to attiektos Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmajā daļā paredzētais izņēmums. Tas tā it īpaši ir tad, ja konkrēto dokumentu izpaušanai ir ievērojama ietekme uz lēmumu pieņemšanas procesu. Taču nopietnības novērtēšana ir atkarīga no visiem lietas apstākļiem, it īpaši no iestādes minētās konkrēto dokumentu izpaušanas negatīvās ietekmes uz lēmumu pieņemšanas procedūru (iepriekš 70. punktā minētais spriedums lietā *Muñiz* /Komisija, 75. punkts).

72 Vispirms ir jānorāda, ka ziņojums Nr. 06/02 ir revīzijas ziņojums, ko, piemērojot Finanšu regulas 86. pantu, ir sagatavojis Parlamenta Iekšējās revīzijas dienests, un ir iestādes iekšējām vajadzībām izstrādāts dokuments.

73 Turklāt ir skaidrs, ka šis dokuments, kurā saskaņā ar apstrīdētā lēmuma formulējumu "ir izklāstīti principi, uz kuriem varētu balstīties Parlamenta deputātu palīgu darbības tiesiskā regulējuma pārbaudē", un kurā "ir ietverti ieteikumi, kas paredzēja, lai kompetentās politiskās vienības pieņemtu lēmumu", attiecās uz jautājumu, par kuru iestāde vēl nebija pieņēmusi lēmumu.

74 Attiecībā uz šo netiek nopietni apstrīdēts, ka ar lēmumiem par Parlamenta locekļu statusu, kurus Parlaments pieņēmis pirms apstrīdētā lēmuma, neesot pabeigts daudz plašāks temats, proti, jautājums par Parlamenta deputātu palīgu statusa reformu. Parlamenta lēmumu pieņemšanas procedūra, ko šī iestāde īsteno viena pati vai kopā ar Padomi, Komisiju un dalībvalstīm, līdz ar šiem lēmumiem nebija pabeigta.

75 Tādēļ ir jāpārbauda, vai apstrīdētajā lēmumā Parlaments ir pienācīgi noteicis, ka ziņojuma Nr. 06/02 nodošana atklātībā nopietni kaitētu tā lēmumu pieņemšanas procedūrai, un, ja atbilde ir apstiprinoša, vai nepastāv sevišķas sabiedrības intereses, ar ko pamato dokumenta nodošanu atklātībā.

76 Apstrīdētajā lēmumā Parlaments ir izklāstījis, ka joprojām norisinās "jutīga un sarežģīta [..] lēmumu pieņemšanas procedūra, kurā [ziņojums Nr. 06/02] ir svarīgs atsauces dokuments", un ka "Parlamenta locekļu rīcībā nodoto kompensāciju izlietojums ir jutīgs temats, par ko lielu interesi izrāda mediji" (apstrīdētais lēmums, 3. lpp., pēdējā rindkopa). Parlaments turpināja, apgalvojot, ka "ziņojumā Nr. 06/02 sniegtie fakti varētu tikt izmantoti, lai izgāztu sistēmas reformas apspriešanu un kavētu ātru reformas norisi" (apstrīdētais lēmums, 4. lpp., augšējā daļa). Līdz ar to Parlaments apgalvoja, ka "[ziņojuma Nr. 06/02] nodošana atklātībā šajā stadijā nopietni kaitētu ne tikai tā lēmumu pieņemšanas procedūrai, bet arī tam, ka Parlaments nevarētu viens pats īstenot minēto reformu. Laikā pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas Parlaments atkārtoja to pašu apgalvojumu attiecībā uz kaitējumu tā lēmumu pieņemšanas procedūrai.

77 No šā pamatojuma izriet, ka apstrīdētais lēmums, ar ko noraidīts lūgums atļaut piekļuvi, būtībā ir pamatots ar bažām par to, ka ziņojumā Nr. 06/02 sniegtie fakti "varētu" tikt izmantoti, lai debates par reformu ievirzītu nevēlamā gultnē.

78 Tomēr apstrīdētajā lēmumā nav ietverts neviens faktisks elements, kas ļautu secināt, ka šis lēmumu pieņemšanas procedūras apdraudējuma risks tā pieņemšanas laikā būtu bijis saprātīgi paredzams, nevis tikai hipotētisks.

79 It īpaši jānorāda, ka apstrīdētajā lēmumā nebija minēta neviena atsauce uz to, ka tā pieņemšanas laikā ir pastāvējis kāds apdraudējums vai tā mēģinājumi ietekmēt notiekošo lēmumu pieņemšanas procedūru, nedz arī objektīvi iemesli, kas ļautu saprātīgi paredzēt šāda apdraudējuma varbūtību gadījumā, ja ziņojums Nr. 06/02 tiktu nodots atklātībā.

80 Attiecībā uz šo apstāklis, ka Parlamenta locekļu rīcībā nodoto finanšu līdzekļu izlietojums esot jutīgs temats, kam ar lielu interesi seko mediji, turklāt to prasītājs nenoliedz, gluži pretēji — nevar pats par sevi būt pietiekams objektīvs pamatojums bažām par nopietnu kaitējumu lēmumu pieņemšanas procedūrai, neapšaubot pašu pārskatāmības principu, kas paredzēts EK līgumā.

81 Tāpat apgalvojums par lēmumu pieņemšanas procedūras sarežģītību nav īpašs pamats bažām par to, ka ziņojuma Nr. 06/02 nodošana atklātībā nopietni kaitētu šai procedūrai.

82 Attiecībā uz Parlamenta norādīto faktu, ka vairāki deputātu palīgu kompensāciju reformas mēģinājumi pagātnē ir cietuši neveiksmi, ir jākonstatē, ka apstrīdētajā lēmumā tas nav ietverts. Tikai vēlāk šis fakts tika izteikts Vispārējā tiesā, bet nenorādot, ka šo lēmumu pieņemšanas procedūras neveiksmju cēlonis esot bijusi jutīgas informācijas nodošana atklātībā.

83 Jebkurā gadījumā un pieņemot, ka Parlaments ir noteicis, ka ziņojuma Nr. 06/02 nodošana atklātībā nopietni kaitētu tā lēmumu pieņemšanas procedūrai, ir jākonstatē, ka apstrīdētajā lēmumā nav ietverts nekāds pamatojums attiecībā uz jautājumu par to, vai sevišķas sabiedrības intereses, neraugoties uz visu, nepieprasīja minēto ziņojumu nodot atklātībā.

84 Faktiski apstrīdētajā lēmumā ietverto apgalvojumu, saskaņā ar kuru "apstiprinošā [atkārtotā] lūgumā nebija neviena argumenta, ar ko varētu pamatot dokumenta nodošanu atklātībā", nevar uzskatīt par šādu pamatojumu. Attiecībā uz šo ir jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 6. panta 1. punktam personai, kas lūdz atļaut piekļuvi dokumentiem, nav pienākuma pamatot savu lūgumu.

85 Ņemot vērā iepriekšminētos apsvērumus, no kuriem izriet, ka apstrīdētajā lēmumā Parlaments nav noteicis, ka piekļuve ziņojumam Nr. 06/02 radītu nopietnu kaitējumu tā lēmumu pieņemšanas procedūrai, un jebkurā gadījumā savu atteikumu atļaut piekļūt dokumentam nav pamatojis attiecībā uz prasību par sevišķu sabiedrības interešu neesamību, ir jāsecina, ka apstrīdētais lēmums ir nepamatots tiktāl, ciktāl, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punktu, ar to ir noraidīts lūgums piekļūt ziņojumam Nr. 06/02.

86 Šādos apstākļos ir pamatoti apmierināt prasītāja prasību un atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl ir noraidīts lūgums piekļūt ziņojumam Nr. 06/02.

Par tiesāšanās izdevumiem

87 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

88 Tā kā Parlamentam spriedums ir nelabvēlīgs, tam jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītāja prasījumiem. Dānijas Karaliste, Somijas Republika un Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nospriež:

1) atcelt Eiropas Parlamenta 2008. gada 11. augusta Lēmumu A(2008) 10636 tiktāl, ciktāl tajā atteikta piekļuve Eiropas Parlamenta Iekšējās revīzijas dienesta 2008. gada 9. janvāra ziņojumam Nr. 06/02 ar nosaukumu "Deputātu palīgu kompensāciju revīzija";

2) Parlaments sedz savus un atlīdzina Siarana Tolenda tiesāšanās izdevumus;

3) Dānijas Karaliste, Somijas Republika un Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Forwood Dehousse Schwarcz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2011. gada 7. jūnijā.

[Paraksti]